

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ

Charlas, Antoine Leodii, 1684

Cap. V. Idem aliorum probatur autoritate Conciliorum, & Episcoporum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

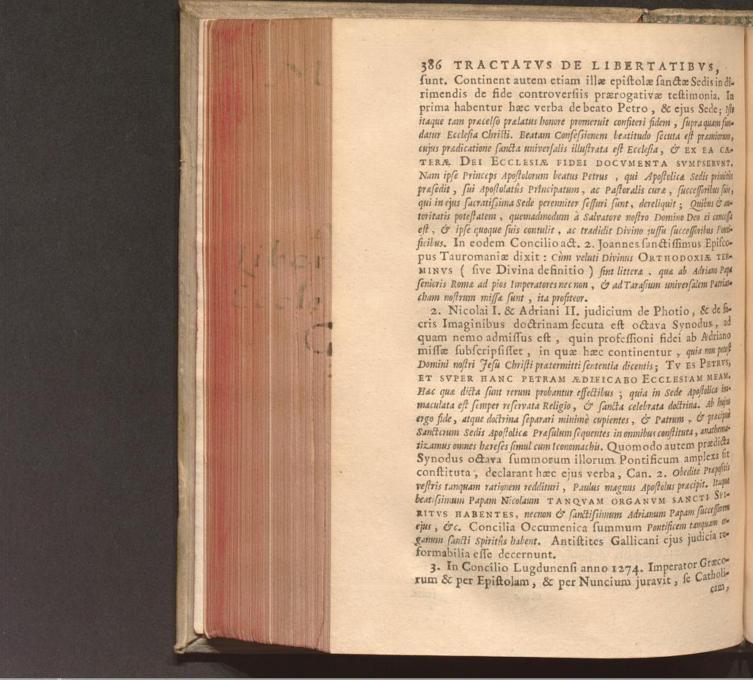
Dominus, ac Salvator omnium, cujus sides est, qui sidem Petri non desectutan promist, consistemare eum fratres suos admonuit, quod Apostolicos Pontisius mea exiguitatis Predecessores, considenter FECISSE SEMPER cuntiu est cognium. Non ergo pro solo Petro, sed & pro Petri successoribus rogavit Christus, ne desiceret eorum sides, ut scilicet

possent fratres confirmare, si quando in side vacillarent. 10. Utramque autem epistolam quomodo exceperit Con-cilium, testati sunt non solum singulatim aliqui Episcopi, sed ipsummet Concilium universum, non solum nihil adversus testimonia in favorem sanca Sedis prolata excipiens, sed & submissionem significans his verbis; sancta, & universalis Synodus Supplets, & EXPANSIS MANIBVS AMPLECTENS tom Suggestioum , que à santissimo , ac beatissimo Agathone Papa antique Roma facta f..... adaque amplexa est & alteram Synodalem suggestionem, que missa est à Sacro Concilio, quod est sub eodem sanctissimo, ac beatissimo Paps, ce. In epistola ad cundem Agathonem; Tibi ut prima Sedis Amissini universalis Ecclesia, quid agendum sit relinquimus, STANTI SV-PER FIRMAM FIDEI PETRAM, libenter perlectis vera confessionis lit-tais à vestra paterna Beatitudine ad pissimum Imperatorem missis, quas us à summo Apostolorum vertice DIVINE PERSCRIPTAS AGNOSCIMVS, pa quam exortam nuper multiplicis erroris harcticam sectam depulimus. Confer ista cum iis, quæ suprà ex aliis Conciliis retulimus, & observabis quantum inter se concordent in veneranda sidei beati Petri soliditate, ejusque in successoribus illius Apostoli Romanis Pontificibus agnoscenda continuatione. Sed progrediamur ulteriùs, ut veluti perpetua texatur traditionis

CAPUT V.

Idem aliorum probatur autoritate Conciliorum, & Episcoporum.

Unto cum applausu excepta sit doctrina Adriani I. Papæ in epistolis ad Imperatorem, & ad Patriarcham Constantinopolitanum scriptis, in actis septimæ Synodi anno 787. habitæ videri potest, scilicet Act. 2. in qua lectæ Ccc sunt.

ECCLESIE GALLICANE. LIB. VII. 387 am, & Orthodoxam fidem acceptare, profiteri, ac fervare velle. PROVT, inquit, EAM VERACITER TENET, fideliter dout, & pradicat Sacrofancta Romana Ecclesia.

4. Concilium Lateranense sub Innocentio III. vocat Ecclesiam Romanam Matrem, & Magistram omnium fidelium. Possent omnes fideles in errorem induci, si erraret Magistra,

quam tenentur audire.

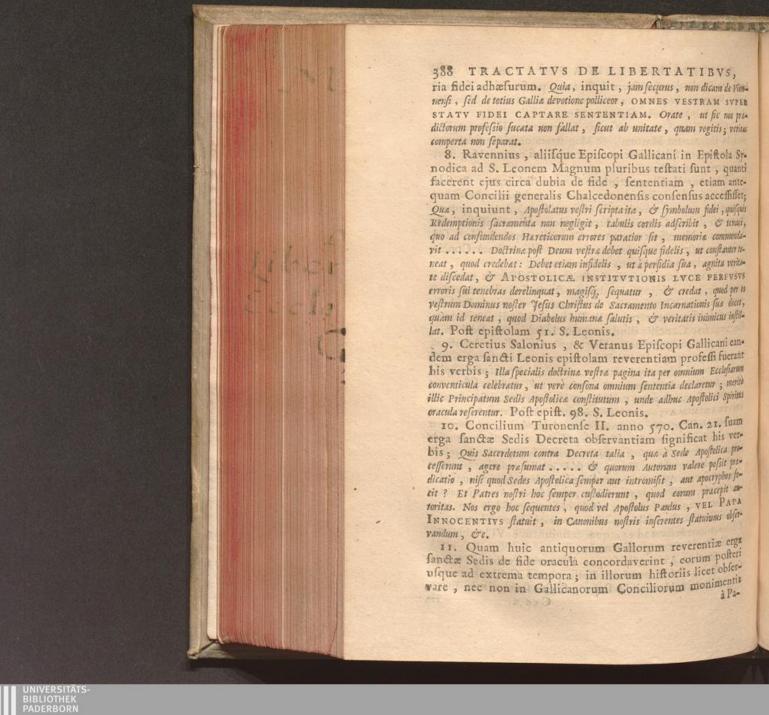
5. Clemens V. Clementina de fumma Trinitate, & fide Catholica 9. Nos igitur docet, quod ad Apostolicam considerationem dumtaxat hae (quæ in Scripturis obscura sunt) declarare pertinet; Quod etsi dixerit Concilio Occumenico, Viennensi scilicet, Presidens; Necessitatem tamen Concilii non induxit, sed potius exclusit, particulailla, duntaxat. Ut autem à Conci-lis generalibus ad Gallicana descendamus.

6. Cui unquam ex antiquis Episcopis Gallicanis venit in mentem, non esse irreformabile sanctæ Sedis judicium, donec à Concilio Occumenico confirmatum, aut ab Ecclesia universa fuisset acceptatum? Et Episcopi singuli, & corum Cœtus, five Concilia illud tanquam indubitatam fidei normam populo proponebant. Hac regula Concilium Arauficanum II. anno 529. Fausti Regensis errores confutavit, & veritatem orthodoxam declaravit. Id nobis, ità præfantur Episcopi , secundum admonitionem , & autoritatem Sedis Apostolica justum , ac talinabile visum, & pauca Capitula AB APOSTOLICA SEDE NO-BIS TRANSMISSA, qua ab antiquis Patribus de sanctarum Scripturarum Maminibus in hac pracipue causa collecta sunt ad docendos eos, qui aliter quam opatu , sentiunt , ab omnibus observanda proferre , & manibus nostris subsuibere deberemus. Quibus locis, qui huc usque non sicut oportebat de gratia, Clibero arbitrio credidit , ad ea , qua fidei Catholica conveniunt , animum sum inclinare non differat. Contradicere quidem superiorum declarationi, nisi evidenter falsæ, non licet. At verò animum sum nemo tenerur inclinare, nisi in obsequium sidei. An ergo Conciliis Provincialibus, an autoritati Papæ debetur, ut fideles animum inclinent ad ea, quæ definiuntur? Vide notas Sevetini Binii in hanc præfationem.

7. Sanctus Avitus Episcopus Viennensis anno 517. non fue folius, fed & omnium Episcoporum Galliæ nomine, protestatus est Horsmisdæ Papæ, se ejus sententiæ in mate-

Ccc 2

ECCLESIÆ GALLICANÆ. LIB. VII. 389 ¿ Patre Jacobo Sirmondo collectis, iterumque in sequentibuscapitibus demonstrabitur.

12. Interim tamen animadvertendum est cæteras Nationes inca obedientia Gallis non cessisse. De Italica nemo dubitat, de Ecclesia Africana, quæ à Gallis in exemplum tam libenter assumitur, dicemus inferius. De Hispanica præter ea, quæ in primo libro retulimus, libet Epistolæ Concilii Tarraco-nensis ad Hisarium Papam seriptæ, ac in Concilio Romano lede anno 465. principium, & finem exferibere. Essi milla estate (inquiunt Episcopi Tarraconensis Provinciæ cum suo Metropolitano) necesistas Ecclesiaslica disciplina , expetendum re vera nobi fuerat illud privilegium Sedis vestra , quo susceptis Regni clavibus post Resurellionem Salvatoris per totum Orbem beatisimi Petri singularis pradicatio universorum illuminationi prospexit : cujus Vicarii Principatus , sicut eminet , ita metuendus est ab omnibus , & amandus. Proinde nos Deum in vobis peniwadonantes, cui fine querela servitis, ad sidem recurrimus, Apostolico ore budatam, inde responsa quarentes, VNDE NIHIL ERRORE, milil pra-sumptione, sed Pontificali totum deliberation pracipitur. Queruntur postea de Sylvano Episcopo Calagura, ejusdem Provincia, quod multa patraffet, postponens Patrum regulas, & Romani Pontificis instituta , denique contra vetustatem Canonum , contra Synodi constituta. (Has enim veras Ecclesiæ libertates sartas tectas servari cupiebant) Concludent in hunc modum; Proinde quia his presimptionibus, que unitatem dividunt, que schisme faciunt, velociter debet occurri : que surmus Sedem vestram, ut quid super hac parte observare velitis, APOSTOLICIS AFFATIBUS INSTRUAMUR quaterus fraternitate collectà, prolatis in mediam veneranda Synodi Constitutis contra rebellionis spiritum vestra autoritate subnixi, quid oporteat de ordinatore & ordinato sieri intelligere, Dee adjuvone, posimus. Evit profecto vester triumphus, si Apostolatus vestri temporibue, quod fantti Petri Cathedra obtinet , Catholica audiat Ecclefia, si novella ticanimum simina fuerint extirpata.

13. Sanctus Thomas Archiepiscopus Cantuariensis epist. 97. edit. P. Lupi. Omnibus Episcopis Angliz, quorum erat Primas said. mas scripfit; Quis Romanam Ecclesiam Caputomnium Ecclesiarum, & FON-TEM CATHOLICA DOCTRINA ambigit effe? Quis claves Regni Calorum Petro traditas esse ignorat? Nome in fide, et doctrina Pe-TRI, teims Ecclesia stanctura consurgit, denec occurramus omnes Christo in vinan persetum, in unitatem sidei, & agnitionem silii Dei? Quicum-Ccc 3 que

